

Oponentský posudek
Disertační práce Projekty obřích loutek
MgA. Jana Bažanta

Tato práce s názvem Projekty obřích loutek pojednává o fenoménu divadelních akcí a výtvarných aktů ve specifických souvislostech ve veřejném prostoru a prostředích města I v plenéru. Lze tyto umělecké intervence s mega objekty také společně zařazovat (ve výtvarné I divadelní teorii) pod pojmy mega loutky, street parad akce, slavnosti obřích interaktivních loutek, participativních masových procesů a kolaborativní umění neboli umění účasti (intermedialní tvorba) neb konceptuální divadelní tvorba. Autor Jan Bažant nachází vlastní rámec pro předloženou práci, do kterého by z hlediska scénografie mohly být jeho aktivity vsazeny a akceptovány a to jako scénické intervence ve veřejném prostoru, zážitkové koncepty a scénografické díla site specific pro určitou společenskou událost. Již během studia a následně po absolutoriu I jako pedagog DAMU podnikal průzkumné, poznávací spolupráce na akcích a divadelních představeních, kde se snažil najít si svůj charakter a styl nejen finálního výtvaru, ale určitou snahou najít metodiku pro své vlastní chápání scénografie či divadla všeobecně a to I divadla jako slavnosti.

V kontextu této teoretické práce kladu si také otázku (patrně stejně jako autor) jak vytvořit z vlastní zkušenosti smysluplnou metodiku výuky scénografie a potažmo vést výuku k tvorbě pro veřejný prostor s využitím vizuálních metafor a velkých kinetických objektů ?

Myslím, abychom se vymanili ze zaběhlého scénického učiliště, mohla by v našich představách rezonovat jasnější vazba, vztah a preference výtvarné metaforu neb divadelně -výtvarných objektů. Příběhy lidské historie byli vždy obrovsky spjaté s vizualizací. Vizuální umění historicky, ale I soudobě hrajou velmi velkou až podstatnou roli v komunikaci, zaznamenávání a analýze informací. Tvorba vizuálních kódů přímo souvisí se společenským klimatem a schopnosti autorů akcentovat srozumitelnost, pokud se ovšem jedná o vědomou vizuální komunikaci. Vizuální umění může komunikovat různými typy informací, které leží mimo kapacitu mluveného slova. Hraje unikátní roli ve vědě, technologiích a logice kde nemůže být nahrazen jiným jazykem, ale také v kultuře a víře, kde se dotýká navyslovitelných poloh transcendentna.

Všechno to umění, humanita a víra, ale také věda a technologie by nebyly možné kdyby, se nedaly jinak prezentovat než nonverbálně, výtvarnou a dramatickou metaforou, imaginací či jinak než jazykově srozumitelným kódem.

Schopnost imaginace se jeví i v tvorbě Jana Bažanta a jeho skupiny spolutvůrců v echt Street Puppets jako jasná proporce vědomí umět kody konstituovat a tvořit, ale také je nazírat a dekodovat vědomím, kde nemusí být podmínkou pouze logika.

Použitím galaxií uměleckých řečí vzniká silná metafora gramotnosti jako univerzálního procesu chápání, uspořádávání a zapamatování světa. Vizuální komunikace je nedílnou součástí vedeného dialogu ve veřejných médiích.

Představuji si myšlenku společenských imaginací ve vztahu k divadelním projektům, divadla ve specifických prostorech a situacích, které dle mého mají původ a vazbu na animační umění. I tento představovaný soubor uměleckých výtvarů koresponduje s tématem spoluúčasti všech rovnocenných složek jak

divadelních i výtvarných oborů a vytváří jasný profil autora jako svébytné nejen umělecké ale hlavně pedagogické osobnosti. Jeho cesta divadelní a výtvarné činnosti je zkušenostně přebohatá. Tyto podněty jsou ustředními složkami jeho objevované cesty-metody, lze tedy mluvit i o výuce i o tvorbě v procesu více než o výkonech pro produkt samotný.

Bažant ve své práci konstatuje a hodnotí různé spolupráce na akcích a workshopech v Čechách i v zahraničí. A skrze popis své autorské a týmové tvorby se snaží podstaty spolupráce vyjádřit. Lze zde vyčíst naruživou chuť k tvůrčím kolektivům **tzv uměleckým dílnám -workshopovým stvům** iniciovat tak svou atmosférou tvorbu v nedivadelních prostředích, urbánních a společenských intervencích.

Výčet historických paralel i vlastních spoluprací je široký a tak mi tato hloubková studie scénografické tvorby reflektuje také studii klimatu v divadelním prostředí. Proto mi přijde nesmírně důležitou zprávou o stavu věci na poli tvorby nejen Jana Bažanta jako solitérního tvůrce a i jako jedince v kolektivní autentické struktuře. Neb společná vizualita-a podněty ve skupině jsou také podstatnou metodikou spolutvorby na divadelních školách.

Rád bych položil dotaz::

Jak by mohla souviset s Vaší tvorbou mimo jiné tvorba Oskara Schlemmera?

MgA. Tomáš Žižka
pedagog DAMU

30.12.2013